

El linx

A les terres catalanes hi ha dues espècies de felins autòctons que viuen en estat salvatge: el gat salvatge o gat fer (*Felis sylvestris*) i el linx (*Lynx pardina*). De fet, a tot Europa només se'n troba una altra espècie més, el linx boreal (*Lynx lynx*), pròpia del nord-est, i que és el més gros de tots els felins europeus. Però així com el gat salvatge és encara una espècie ben abundant, àmpliament difosa per tots els nostres boscos, i dels quals no s'està de sortir a fer-ne de les seves, el linx és una espècie en ple període d'extinció, de la qual aviat no quedarà sinó el record i el nom.

Potser precisament per això, perquè es tracta d'un animal que gairebé ningú no ha tingut ocasió de veure, i la majoria dels qui en tenen notícia és a través de les col·leccions de cromos o dels manuals d'història natural, molt sovint és anomenat fent servir la forma del castellà: un «lince». Tant més que és un nom usat també en sentit figurat, designant la persona que té una vista penetrant o bé molta perspiciàcia. Naturalment, no podem pas admetre aquesta forma. Per a designar el *Lynx pardina* cal recórrer usualment a linx que és la forma adoptada pels zoològs i que trobem, per tant, als tractats de ciències naturals. Però no fóra pas encertat de voler imitar el sentit figurat del castellà a que ens hem referit i dir, d'una persona aguda i perspiciàcia, que és un linx. Més aviat caldria recórrer a altres similis que la mateixa zoologia ens proporciona: una aguila, una mostela, una fura.

Però el punt que voldríem aclarir especialment és el del nom popular de l'animal. No fa gaire, en un tractat sobre la fauna de Catalunya en curs d'aparició, vam llegir que no existia cap nom del linx, però això no és pas cert. Als diccionaris en trobem ben bé tres: llop cervet, gat cervet i gat cervat tots tres, com es veu, fan referència al cervat, suposada presa predilecta d'aquest felí. Del primer d'aquests tres noms, llop cervet podem donar constància que és encara ben conegut a totes les comarques del nord de Catalunya (n'hem tingut informació del Pallars, del Berguedà i de l'Empordà), bé que, generalment, no saben a quin animal aplicar-lo, perquè no n'han vist mai cap. Contràriament, l'única referència que posem d'un exemplar observat correspon a un d'atrapat en un parany, al Montseny, per uns masovers que en desconeixien el nom i sols pogueren furnir una descripció del seu aspecte inconfundible.